

РЕВУАРИ

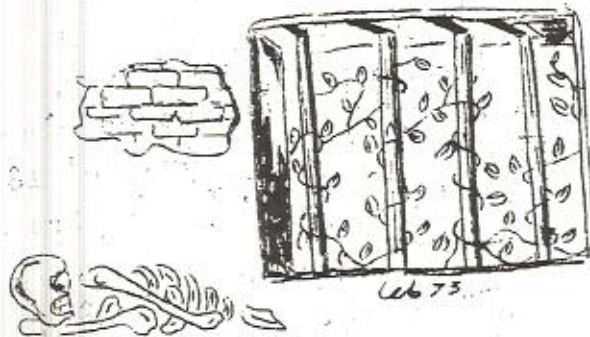
NGÀY ĐỜI TRĂNG NGUYỄN

Ta muốn thoát vào to
Cho cuộc đời giấy cắt
Cho con người biết sợ hãi xương cốt
Cho mọi người không còn quỳ dưới chân loài quỉ đồ
Đừng hung tàn và ngu xuẩn giết anh em

Ta muốn bịt tai tai thật chặt
Để không còn nghe tiếng đạn nổ
Không nghe những lời đe dọa tàn bạo.
Không còn nghe những tiếng khóc rọp trời
Loài dân đại nặc yên rủa rầy

Tôi muốn về nát từng cây
Muốn quả địa cầu thành bình địa
Để thấy con đau trên tim óc
Để không còn thấy
Những bọn người man rợ nài vãn địa

DỪNG

Thơ bình theo ánh trăng chơi

Trăng lên cao, trăng lên cao, chơi vui
Hồn say sưa lòng ta run tới bời
Sao tình ý trăng mời ta lĩnh nhận
Ta muốn mình nhục thể bốc thành hơi
Hic theo trăng cho đến tận lưng trời
Rồi từ đó ta trông về trần thế
Để thấy nắng bên cửa tóc buông rơi

Trăng thơ thần ta cùng trăng thơ thần
Phiêu du qua vùng đất của hồn em
Nghe chùng lòng như đã thấm hơi men
Men tình ái ngọt ngào và ngây ngất

Như một lần xuân tới
Tùng búp tháp tuyết vời
Tháp màu sáng như tình yêu mới
Cho hồn tôi rung động chơi vui

Đã qua khung trời hồng
Và tình yêu bay cao
Bay cho mãi trên thiên đàng ước mộng
Đỉnh yêu thương tình em nhuộm thắm màu

Như thu về lá rụng
Lá úa vàng úa cả tình tôi
Ái ân xưa một thuở lên ngôi
Giờ liền kín hồn trong lạc lõng

Và gió lạnh mùa đông
Đưa tình sầu vào nơi gió cát
Tôi hay em lòng đang thốn thức
Tiếng tình yêu hay tiếng phũ phàng

Thơ bình theo ánh trăng chơi

le Nào, Hinh

Cuối Ngọc

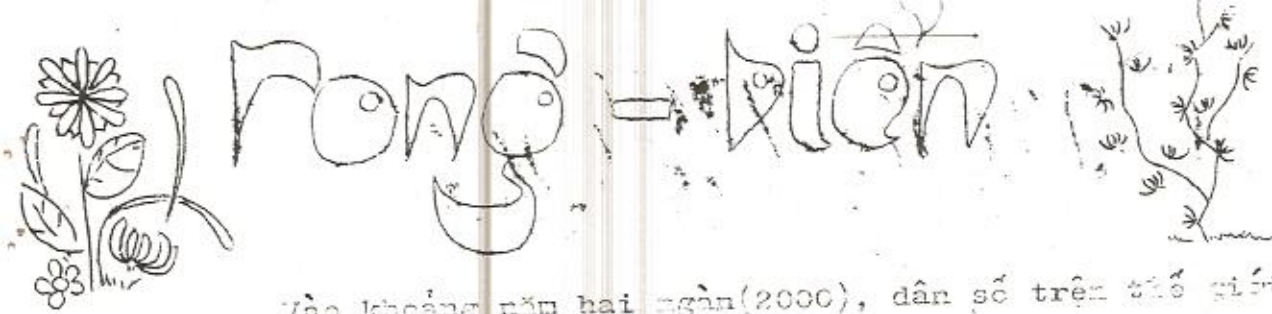
vij-Vũ

Ngọc ngà cười uốn sọc tay
Cung đàn phím ngọc còn đầy nhớ thương
Gối cô bé nhỏ nhưn nhường
Vết vòng tay trẻ thiên hương tuổi thơ
Dương cầm một thuở cho vợ
Đẹp như tiếng lòng bên bờ đại dương
Cho em giấc mộng bình thường
Tay còn rung vọng phím tương đàn tình
Mong sao cho mãi còn xanh
Cho ngày tuổi ngọc chúng mình còn thơ
Mộng hồng một thuở vẫn thơ
Nhớ sao nhớ mãi bao giờ chẳng phai

Khúc thứ 2 ---

Chiều nay tình dỗi cơn buồn
Đao ngày đưa đón tình vương lên đèn
Giọt buồn lồi vầng không tên
Chỉ còn kỷ niệm bắt đèn ánh yêu

Vào khoảng năm hai ngàn(2000), dân số trên thế giới sẽ có một trị số khả quan là 7 tỷ vì sau 30 năm nữa, trị số sẽ khả quan hơn : 14 tỷ. Các bạn có thấy con số tăng ngoài sức tưởng tượng. Chính vì lẽ này người ta tìm nghĩ đến phương cách làm sao nuôi(từ thực phẩm) một số người trên. Có nhiều phương cách: đem người ra khỏi địa cầu để lên mặt trăng, hóa tinh...có người thiết thực hơn nghĩ rằng diện tích địa cầu mới bằng 1/3 diện tích biển, dưới đáy biển cũng có nhiều thủy thực vật ăn được thì hãy khai thác để dùng. Ý kiến này dễ thực hiện hơn cơ quan Unesco nghĩ đến việc khai thác rong để dùng làm thực phẩm cho nhân loại. Với một diện tích rộng lớn và dồi dào của rong, rong sẽ là nguồn cung cấp thực phẩm dư thừa cho nhân loại.

Chúng ta không phải con người chỉ biết ăn rong từ lúc này mà con người đã ăn rong từ xưa rồi. Hiện tại chúng ta cũng ăn rong như : xu-xoa, thạch, phổi tai, tóc tiên... Người Nhật và Phi luật Tân ăn rong như ta ăn 'xà lách'. Rong cũng được bày bán tại chợ giống như bán rau cải tại VN. Các loại rong mà họ ăn như ,

- Ăn tươi: Các loại Eucheuma, Gelidium...
- Ăn khô : Như Porphyra, monostroma...
- Hấp : Như laminaria, Undaria...

Rong dùng làm thực phẩm trực tiếp thì ít nhưng biến chế rồi dùng thì nhiều như

- Carrageen: chất giống xu-xoa
- Thạch(Agar): nấu thạch để nguội được xu-xoa.

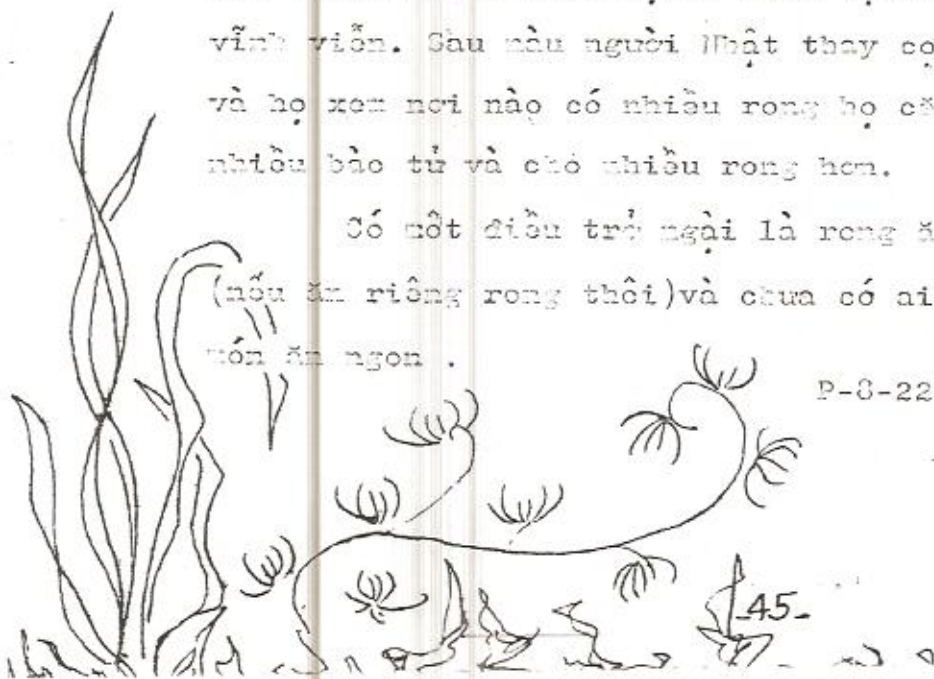
-Acid alginic: trong kỹ nghệ thực phẩm người ta dùng rất nhiều alginat.

Người ta còn dùng rong để bón cho cây trồng trên mặt đất. Ở âu Mỹ người ta chôn rong tấp vào bờ chôn đến khi dây non và thoái hóa rồi cho vào đất để trồng. Phân rong cho nhiều NO_3 hơn và nhiều K hơn. Rong được làm thực phẩm cho gia súc. Có những nơi vào mùa đông gia súc chỉ ăn toàn rong. Gà ăn rong cho trứng vàng nâu sẫm hơn và chứa nhiều Iốt hơn.

Trong kỹ nghệ người ta dùng rong để điều chế NaOH (cách điều chế ngày xưa) và Kod . Rong chứa nhiều Kod rất bổ ích cho cơ thể.

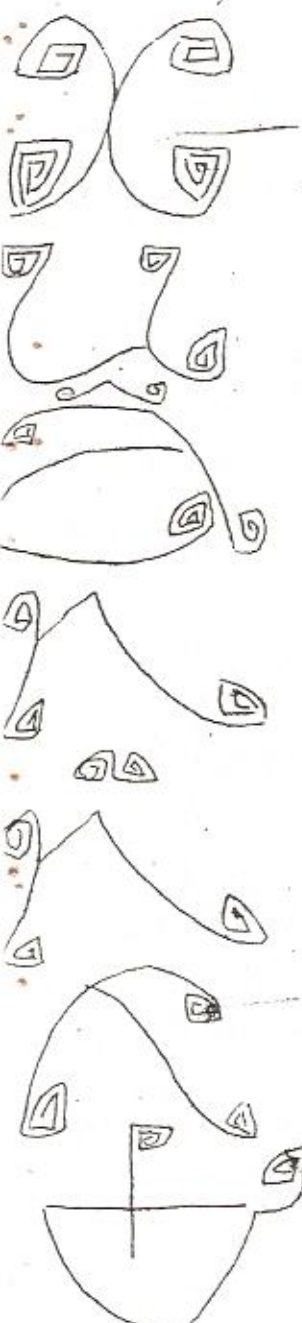
Vì mục cầu càng ngày càng tăng nên ngày nay người ta không chôn rong tấp vào bờ nữa mà có những nơi người ta phải trồng (Nhật). Người Nhật trồng rong từ xưa bằng cách cắm các cọc tre xuống biển để làm nơi rong mọc và để lại. Sau đó nhổ cọc lên phơi nắng để giết rong, xắt và còn chừa lại rong muốn trồng (như cách này để trồng *Porphira* nên *Porphira* còn tồn tại). Rong bỏ để cọc vào nơi cấy vĩnh viễn. Sau này người Nhật thay cọc bằng dây thép và họ xem nơi nào có nhiều rong họ căng dây. Dây sẽ hút nhiều bào tử và cho nhiều rong hơn.

Có một điều trở ngại là rong ăn không ngon vì vậy (nếu ăn riêng rong thôi) và chưa có ai chế biến rong thành món ăn ngon.

P-8-22.2.2.12 / P-20.27.11

AE AB AIGB

Nhớ ai ta giữ mãi trong lòng
Thương từng kỷ niệm ở bên sông
Một mai ta có không về nữa
Ai hỏi xin đừng thương nhớ mong
Hãy quên ta như bóng chiều tàn
Như là giọt nước buổi ban mai
Như là chút khói nương theo gió
Lâng nỏi u hoài trong lãng quên
Biết chắc trong niềm xa vắng nhớ
Ta nghe vời vời như là mơ
Ai tan vời vời như là mây
Hồn k.ác đêm khuya sẽ ngỡ ngàng
Lòng ta vẫn giữ vàng trăng cũ
Trăm năm chưa đủ tỏa đêm dài
Chỉ nhớ mong qua dòng lệ khổ
Ai hiểu sao ta cũng xót xa
Nhiều đêm thao thức theo khói thuốc
Bên sách bên đèn nói bâng quơ
Xuân này hoa nở trong mùa nhớ
Hồng ai cùng ta thổi còi xa

SÁU TỬ

